

# MYŠLENKY NA MĚSÍC SRPEN

HANS BUOB

## RŮST V MODLITBĚ – CESTA OBRÁCENÍ

1. Modlitba je bytostné setkávání se s Bohem ve víře, důvěře a lásce.
2. Mějte odvalu každý den postupovat krok za krokem blíž k Bohu.
3. Bůh miluje originály. Každý z nás musí jít svou vlastní osobní cestou.
4. Modlitba vyžaduje pravdivost. Když nejsem v modlitbě pravdivý, potom je má modlitba stále povrchnější a ztrácím k ní víc a víc chuť, protože nevědomky pociťuji, že lžu.
5. V duchovním životě nejsou žádné lanovky, kde člověk dole zaplatí, nastoupí a nechá se vytáhnout nahoru. Při určitých stupních obtížnosti je třeba průvodce.
6. Naslouchejme stále víc tomu, o kterém tak často mluvíme.
7. Bez usebranosti, bez soustředěnosti se trvale žádná modlitba nedaří. Nejprve se musíme soustředit na Boží tajemství v nás. A ponořen do tohoto tajemství pak hledám slova.
8. Proč v modlitbě nerosteme? Protože nejsme vytrvalí.
9. Odevzdanost do Boží vůle znamená: plně s Bohem souhlasím.
10. Modlitba je ve své největší hloubce klaněním, a to i když prosíme. Je to naprostá odevzdanost. Ve vytrvalé prosbě se náš postoj mění v odevzdanost.
11. Když jste vyprahlí, nemodlete se méně, spíše více, déle. Věnujte Bohu více času, i když ze sebe nemůžete dostat žádná slova. Zůstaňte jednoduše zde – před Bohem!
12. Opravdové obrácení spočívá v tom, že již sami nechceme vůbec nic.
13. V trápeních, jež provázejí moji modlitbu, vidím, co je teď pro mě potřebné. Je důležité se jim nevyhýbat.
14. Na naší duchovní cestě je nejvíce rozhodující větší láska, ne větší poznání. Kdo hledá v první řadě poznání, přijde lehce k touze být jako Bůh.
15. Mějte odvalu denně přijmout vše, co se teď ve vašem životě děje- žít svůj život.
16. Čím dál nás Bůh chce vést, tím víc musí rozbíjet naši ješitnost.
17. Proste každý den o trpělivost. Tato prosba o trpělivost nesmí nikdy umlknout, smí a má se osvědčit vytrvalostí.
18. Když se Bohu odevzdáme, dopouští na nás utrpení, aby nás postupně očišťovalo. Bůh ví, co je právě pro mne potřebné, aby se mé srdce osvobodilo od svého sobectví a aby se připodobňovalo jemu.

19. Kdo zůstává věrný ve vyprahlosti, obdrží trvalé štěstí.
20. Boží vedení je zcela individuální, zcela osobní. Nezávidíte sousedce, která „září“ jako jarní den, zatímco vy bojujete o vzduch. Řekněte si: „To je moje osobní cesta a ty, Pane, chceš jít touto cestou se mnou.“
21. Následování Ježíše je připravenost k cestě. Je to protiklad k pohodlnému sezení za pecí.
22. Musím Bohu dát svůj život. Nesmím být pouhým samozásobovatelem, který chce i u Boha jen čerpat, ale nic nedávat.
23. Místo abychom se trápili, máme své slabosti prostě přijmout z Otcových rukou. Tak to také dělali svatí.
24. Kdo není připraven zřici se všeho, co vlastní, svého hmotného majetku, svých zvyklostí, svých úspěchů, nejde po cestě následování Ježíše.
25. Když nám Bůh něco bere, je to jen proto, že nám chce dát něco většího.
26. Ve fázi vyprahlosti se stává zřejmým, zda Boha milujeme pro něho samého. Utíkáme-li od toho, protože nám Bůh nedává žádné sladkosti, nejsme Boha hodni.
27. Otec skrze mne miluje Syna. Skrze mne miluje Syn Otce. Poutem lásky je Duch svatý. A já jsem vztažen do vnitřního života trojjediného Boha.
28. Cíl znáte, neztrácejte ho z očí. Dělejte vědomě své kroky víry. Bůh jde s vámi a rychle vás povede kupředu, jste-li ochotni se mu přenechat.
29. Následování Ježíše znamená nasazení se pro Ježíše, nasazení se během celého Ježíšova života, od narození až po oslavení.
30. Bůh na cestě mého obrácení jasně požaduje moje rozhodnutí. Nechce žádné otroky. Chce, abych mu sloužil ve svobodě. Jakmile řeknu „ano“, začne mě ihned vést jeho milost. Díky této zkušenosti je nám pak umožněno pomáhat druhým.
31. Mnozí z nás jsou duchovně zcela shrbeni, protože s sebou vlečou příšerné množství zavazadel. Vlečou toho s sebou tolik, protože to potřebují kvůli svému egoismu. Musíme se stát dětmi a žít zcela v důvěře v našeho Pána a v odevzdanosti jemu.